

Adoption & Samfund

Nr. 2

Medlemsblad for Adoption & Samfund
April 2009 ★ 33. årgang

Foreningstelefon: mandag kl. 20.00-22.00 65 92 00 18

Hjemmeside: www.adoption.dk

Formand:Michael Paaske, Klanghøj 47, 8670 Låsby (priv.) 65 96 05 21
E-mail: michael.paaske@adoption.dk (mob.) 29 48 53 06**1. næstformand:**Paul K. Jeppesen,
Granparken 165, 2800 Kgs. Lyngby (priv.) 27 29 34 61
E-mail: paul.k.jeppesen@adoption.dk (arb.) 32 83 05 08**2. næstformand:**Inge Fabricius, Vermundsgade 32, 2100 Kbh. Ø 44 53 04 04
E-mail: inge.fabricius@adoption.dk (mob.) 28 15 22 04**Sekretær:**Carl Erik Agerholm, Tegelvej 4, Frifelt, 6780 Skærbæk 74 75 73 65
E-mail: carlerik@fam-agerholm.com**Bestyrelsesmedlemmer:**Marianne Østergaard
Vesterbrogade 191, 4., 1800 Frederiksberg C 33 22 95 53
E-mail: marianne.oestergaard@adoption.dkJørn K. Pedersen, Prangerager 38, 7120 Vejle Øst 60 82 04 35
E-mail: joern.k.pedersen@adoption.dkHans Ejnar Bonnichsen
Kildevænget 8, 6560 Sommersted 74 50 47 74
E-mail: hans.ejnar.bonnichsen@adoption.dkBente Pedersen, Assensvej 52 st. th., 5750 Ringe 62 62 20 51
bente.pedersen@adoption.dkKirsten Korning,
Øster Skibelundvej 36, Askov, 6600 Vejen 22 39 30 92Sidsel Babette Johansen, Tandervej 45, 8320 Mårslet 86 78 27 22
E-mail: sidsel.babette.johansen@adoption.dkLouise Svendsen, Rymarksvej 99 3. th.,
2900 Hellerup 26 24 40 64**Suppleant:**Lene Borg, Tveje-Merløse 2B, 4300 Holbæk 59 43 92 01
lene.borg@adoption.dk**Kasserer: (valgt uden for HB)**Ellen Larsen, Glenstrup Søvej 15, 8990 Fårup 86 45 26 32
E-mail: kasserer@adoption.dk**Medlemsadministration:**Helle Jespersen, Snerlevej 40, 2820 Gentofte
E-mail: medlemsadm@adoption.dk**Redaktion:**Bringekrogen 24, Jonstrup, 3500 Værløse 44 64 44 29
e-mail: bladet@adoption.dk**Redaktionsmedlemmer:**Heidi Senderovitz, Hovgårdsparken 53, 2670 Greve 60 72 90 05
Anne-Louise Linnemann Bech, Enighedsvej 49B,
2920 Charlottenlund 39 61 03 61Annette S. Christiansen, Bringekrogen 24, Jonstrup,
3500 Værløse 44 64 44 29Marianne Krogh Jensen, Tingskiftevej 4,
2900 Hellerup 33 16 01 16Tina Johansen Krogh, Borgmester
Jensens allé 22, st. th. 2100 København Ø 35 43 02 16

Anne Marie Andresen, Raunstrupvej 6, 2720 Vanløse 38 79 97 35

Ansvarshavende for dette nummer: Annette S. Christiansen

Medlæser: Marianne Krogh Jensen

Grafisk produktion: BL Grafisk ApS, Skærbæk 74 75 15 00**Oplag:** 4.425 stk.**Adresseændring af bladet meddeles postvæsenet og medlemsadministrator Helle Jespersen (se ovenfor).**Abonnement kr. 375,-. Medlemskab inkl. blad kr. 375,- Giro 214 3135.
Annoncepris: Kr. 10,- pr. spaltetilimeter.

Bladet modtager altid gerne billeder. Husk at oplyse om navn, adresse, motiv, afgiverland og tidspunkt. Bladet (inklusive billederne) lægges altid efterfølgende på www.adoption.dk. Billederne vil herudover kunne anvendes i foreningens foldere og øvrige publikationer.

Artikler i bladet udtrykker forfatterens synspunkter og ikke redaktionens. Bladet udkommer i februar, april, juni, september, oktober, december.

Deadline næste nummer: den 10.05.2009

Forsiden:

April er kommet - Anna er 4 år og født i Kina.

Hvor blev visionerne af?

Der mangler fornyelse på adoptionsområdet. Der er alt for langt mellem de visionære tanker. Der kommer alt for tit rutineaktioner og rutinesvar på spørgsmål, debatindlæg, holdningsytringer osv. Alt for mange er alt for fastlåste i forestillingen om, hvad man kan ændre.

Det må simpelthen kunne ændres.

Vi har i al beskedenhed længe sagt, at forandringer på adoptionsområdet er nødvendige og også tiltrængte. Det gælder for juraen og økonomien, men også for holdninger til rettidig hjælp og rådgivning.

Ved tidligere lejligheder har vi faktisk formuleret nogle helt simple grundsætninger, der forsøger at udtrykke nogle visioner for adoption:

- Alle børn har ret til at vokse op i omgivelser, hvor "deres voksne" tager hånd om børnenes fysiske og psykiske behov. Børn har ret til en barndom med kærlighed og omsorg, leg og læring.

- Så længe nogle børn vokser op på mangelfulde institutioner, i fabrikker og på gader, og der samtidig findes voksne, der er motiverede og egnede til at være forældre, så længe bør der arbejdes for at formidle børn til adoption.

- Alle adoptivbørn og adoptivfamilier i Danmark (i videre forstand også i EU og i hele verden) skal være juridisk fuldt ligestillede med andre børn og familier.

- Alle adoptivbørn og adoptivfamilier i Danmark skal (ligesom alle andre børn og familier) have den nødvendige og relevante støtte til at overkomme deres eventuelle specifikke vanskeligheder og problemer, så de kan vokse op som harmoniske personer, der får lov til at udvikle og udnytte deres potentialer fuldt ud.

Vejen til at opnå disse mål er bl.a. via lovændringer, men ikke mindst via holdningsændringer.

Hvad vil vi i Danmark med adoption?

Vi lover, at vi vil gøre, hvad vi kan, for at sat den nødvendige debat i gang ...

*Michael Paaske**Formand*

AC Børnehjælps adoptionsverdenskort har vokseværk

Af Anders Christensen, bestyrelsesformand for AC Børnehjælp

Seks nye oprindelseslande har AC Børnehjælp kunnet føje til listen af formidlingsmuligheder i det sidste halvandet år – en forøgelse af organisationens aktive formidlingslande med omtrent 50 %. I Afrika hedder de nye lande Nigeria, Kenya og Mali samt ø-staten Madagaskar, der ligger 400 km fra Afrikas østkyst. Hvordan og hvor stor formidlingen herfra bliver, er spådomskunst, men i Nigeria fik vores familier 16 børn i forslag det første år. Det er jysk underdrivelse at betegne dette som en udmærket start!

International adoption er stærkt ladet i de fleste nye oprindelseslande. Der er meget på spil, og der er meget, der skal falde ordentligt og sikkert på plads i starten af samarbejdet. Adoptionskandaler, børnehandel, myter og mangel på viden om, hvor effektiv international adoption er over for forældreløse børn, gør udviklingsarbejdet til en stor udfordring. Det er via dette respektfyldte, tålmodige – og modige – udviklingsarbejde i de nye oprindelseslande, at tilbuddet om international adoption når ud til de fattigste børn. Altså ved at modtagerlandet på en værdig og ordentlig måde beviser over for giverlandet, at international adoption er en god løsning, når barnet ikke har mulighed for at vokse op i en national familie.

Afrikas forældreløse børn mangler familier

I Afrika har AC Børnehjælp genoptaget formidlingen fra Burkina Faso, og vores formidling fra Etiopien og Sydafrika bliver stadig større. I 2008 kunne vi bringe 60 etiopiske børn og 32 sydafrikanske børn i forslag til vores familier. Samlet set er vi derfor ret sikre på, at Afrika i løbet af de næste år bliver det kontinent, hvorfra de fleste af vores vordende adoptivfamilier bliver sammenført med deres børn.

Mange millioner forældreløse og

fattige børn – ikke mindst i Afrika – får ikke den familie, de har ret til. Her på AC Børnehjælp har vi haft svært ved at finde familier, der har ønsket at være med til at udvikle nye formidlingskontakter i de oprindelseslande, der ikke har samme tradition for international adoptionsformidling som fx Kina, Colombia og Vietnam. Det, håber vi, vender med de markant stigende ventetider på mange af de 'gamle' oprindelseslande.

Research, rejser, forhandlinger, ansøgninger, godkendelser ... og afslag

Hver gang AC Børnehjælp kan tilbyde vores ansøgere et nyt formidlingsland, har der ligget mange måneders arbejde forud for det glædelige budskab. Vi følger løbende 20 - 25 lande. Det foregår via en uformel dialog med de stedlige myndigheder, forbindelse til lokale NGO'er og måske kontakt via samarbejdspartnere eller andre, der på en eller anden måde kender landet.

AC Børnehjælp er lige nu i gang med et mere formaliseret udviklingsarbejde med fire nye lande. Denne fase kan tage både et og to år. Først går der tid med research, rejser og forhandlinger i oprindelseslandet. Matcher landets lovgivning den danske? Matcher den danske lovgivning oprindelseslandets krav? Er der andre humanitære områder, hvor AC Børnehjælp kan støtte oprindelseslandet? Måske ønsker nogle myndigheder i oprindelseslandet at besøge Danmark og mødes med de danske myndigheder, lære AC Børnehjælp at kende på hjemmebane og måske mødes med nogle danske adoptivfamilier. Man har måske brug for at se og opleve det børneliv, som modtagerlandet giver dets borgere.

Når denne meget vigtige fase er afsluttet, skal AC Børnehjælp søge de danske myndigheder om lov til at formidle fra det pågældende land. Afgørelsen fra Familienstyrelsen kan tage

Anders Christensen – formand for AC Børnehjælps bestyrelse.

fra to til otte måneder og kan resultere i et afslag. Det kan være, fordi Familienstyrelsen ikke finder det pågældende lands lovgivning forenelig med dansk og international adoptionslovgivning. Afslaget kan også være begrundet i en bekymring for adoptivfamiliernes sikkerhed i oprindelseslandet i forbindelse med overdragelsen af barnet. Et sådant afslag har vi for nylig oplevet.

Da der er mange forhindringer, der skal forceres, før samarbejdet med en ny formidlingskontakt er en realitet, offentliggør vi i det fleste tilfælde først den glædelige nyhed, når ventelisten reelt åbner.

Diplomati, respekt og tålmodighed kræves

International adoption er et følsomt emne i alle lande og skal derfor altid behandles med den største respekt og tålmodighed. I mange af de nye oprindelseslande er der ingen adoptionstradition – hverken nationalt eller internationalt. Men behovet er der blandt de forældreløse og fattige børn. Derfor er det opsøgende arbejde så vigtigt. Mange af de nye oprindelseslande bliver kontaktet af nye potentielle samarbejdspartnere fra Europa, USA, Australien og Canada. Hver enkelt organisation/land ønsker at påvirke de nye oprindel-

To malesiske babyer betragter nysgerrigt to danske damer. Det er AC Børnehjælps souschef Margrethe Primdahl (forrest) og adoptionsrådgiver Jette Würtz fotograferet under en kontakttrejse til Mali.

seslande, der ofte har ufærdige eller uprøvede adoptionslovgivninger. De centrale myndigheder og de embedsmænd, der har været med til at udvikle de nye, rettighedsbaserede love, får hurtigt omfattende viden og indsigt i adoptionsverdens væsen – og uvæsen. Men de øvrige instanser i oprindelseslandene – regionale myndigheder, børnehjem, de biologiske forældre osv. – har ikke haft chancen for at få denne indsigt, hverken i forståelsen af de mange muligheder, der er i international adoption, eller i forhold

til de mange faldgruber, der åbner sig, hvis man mangler fokus på barnets ret og giver rum for markedskræfternes illegale adoptionsspil.

Det er oprindelseslandene, der må bære det store ansvar, det er at vælge de rigtige samarbejdspartnere, der kan være med til at sikre, at adoptionen er til barnets bedste – hver gang. Det er en stor og svær opgave. Hvem af de venlige, velstillede udlændinge, der banker på, har de gode hensigter, og hvem har de mindre gode?

Modtagerlandene og de forskelli-

ge formidlende organisationer har et mindre konkret men ikke mindre væsentligt fælles ansvar. Vi skal vise oprindelseslandene, at international adoption vitterlig er en god løsning, når et barn ikke på anden vis har mulighed for at få en familie. Det er derfor modtagerlandenes fælles opgave at sikre, at hvert eneste barn, der får adoptivforældre, bliver bortadopteret på et juridisk og etisk korrekt grundlag. Dette er særligt vigtigt i disse år, hvor de fleste formidlende organisationer – men især organisationerne fra de nye store modtagerlande såsom Frankrig, Italien og Spanien – har brug for at forøge antallet af børn til formidling, fordi tilgangen af ansøgere er steget markant i de senere år.

Begrundet optimisme

Mens AC Børnehjælp i 2008 har haft stor fremgang med såvel vores Danida-støttede udviklingsprojekter som vores fadderskaber i lande som Etiopien, Colombia, Nepal og Bolivia, er der ingen tvivl om, at adoptionsarbejdet i 2008 har haft vanskelige vilkår med historisk lave formidlingstal og stigende ventetider – en situation, som vi deler med de øvrige skandinaviske lande. Vi har imidlertid nu en begrundet forhåbning om, at vi med adoptanternes hjælp kan vende udviklingen i 2009 med en betydelig stigning i antallet af adoptioner og faldende ventetider. □

To kreative kenyanske piger leger tegneleg.

Danmarks Statistik tilbagekalder statistik efter store fejl i oplyste adoptionstal

Af Paul K. Jeppesen, næstformand i Adoption & Samfund

De seneste mange år har Danmarks Statistik næsten hvert år offentliggjort adoptionstal, der var mindre end de faktiske, som opgøres præcist hos de formidlende organisationer. I gennemsnit forsvinder der næsten 50 børn om året i den store talfabrik!

De officielle tal udsendes til pressen, der så med store overskrifter fortæller om dramatiske udviklingsforløb, som ikke altid svarer til virkeligheden.

I 2008 gik det helt galt. De formidlende organisationer hjemtog 395 børn, men de officielle statistikker siger kun 232*. Oplysninger, der

på helt forkert grundlag formentlig afholder nogle fra at søge adoption. For i løbet af 2008 er der med en række nye formidlingskontakter skabt gode resultater med væsentligt kortere ventetider end mange har oplevet fra 2005 til 2008.

Læs mere herom hos de formidlende organisationer på www.a-c.dk og www.danadopt.dk.

Adoption & Samfund har i februar i år derfor kontaktet Danmarks Statistik, der efter et par dages søgning har erkendt, at der de seneste år er offentliggjort alt for lave adoptionstal. De offentliggjorte tabeller for 2007 og 2008 er derfor trukket tilbage.

Arsagen til fejlen er, at flere og flere adoptioner nu færdiggøres en-

deligt i udlandet. Da forskellige befolkningsgrupper tildeles forskellige grupper af endetal på cpr-numrene, er resultatet, at et stadigt større antal adoptivbørn fejlagtigt er blevet registreret som indvandrere!

Danmarks Statistik arbejder nu på at finde en mere pålidelig metode.

Foreningen følger op på sagen og vender tilbage, når der er nyt. Se mange flere oplysninger på www.adoption.dk og <http://statistik.adoption.dk>. □

**Tallet 232 er lavere end de 308, der er nævnt i pressen, da pressens tal indeholder private adoptioner af udenlandsk fødte stedbørn, som ikke er omfattet af de formidlende organisationers tal.*

Adopteret = retarderet

Dette er en opfølgning på en artikel bragt i Adoption & Samfund december 2008. Her fortalte Kirsten Korning om sin kamp med de kommunale skolemyndigheder, som vurderede hendes datter Ajo til at være retarderet. Kirsten Korning opsøgte på eget initiativ The International Center for the Enhancement of Learning Potential (www.icelp.org) i Israel, hvor man via en række test vurderede datterens læringspotentiale til at være meget højt. Artiklen "Ikke retarderet, men adopteret" kan læses på foreningens hjemmeside www.adoption.dk.

Af Kirsten Korning

Med hjemmeundervisning som eneste alternativ måtte jeg, som bekendt, sætte Ajo i den kommunale Centerskolen for Specialundervisning efter sommerferien. En skole som min datter hadede, for, som hun selv siger, lærte hun "ikke en skid" der, hvilket den sidste elevplan da også med al

tydelighed viste. Den var som skrevet af fra den, Rødning Skole lavede for godt et år siden, da hun gik der i specialklasse.

Og det er ikke noget under, at hun ikke rykkede sig. Hun måtte ikke arbejde foran i sine skolebøger, hvor stor lysten og evnerne end måtte være, færdiggjorte matematikbøger blev udskiftet med lettere, ikke svæ-

rere, og hun blev ikke øvet i læsning på trods af lovning om samme. Hvordan skulle hun så komme frem i verden?

Det er med fuldt overlæg, at jeg bruger datid om hendes skolegang på specialskolen, for hun går der ikke mere.

Uanset hvad jeg gør og griber i, så ligger det indforstået i det officielle Danmarks ekspertudsagn, at det er mig som mor, der ikke kender mit barn. Men det er ikke sandt.

Vi forældre HAR forstand på vores børn. Jeg HAR forstand på mit barn. Og der er andet at gøre end at sætte hende i en dyr specialskole.

Derfor har jeg taget sagen i egen hånd, taget hende ud af specialskolen og hjemmeunderviser hende, indtil jeg finder en bedre løsning.

Og den bliver ikke kommunal, er jeg overbevist om.

Det rækker ikke at undersøge barnet på kryds og tværs med alle de test og undersøgelser, der nu engang er gængse, hvis man ikke samtidig ser på helheden og tager de betingelser, barnet vokser op under, med i sine betragtninger og vurderinger.

Indrømmet, det ville betyde, at man fra officielt hold ville være nødt til at se ud over ikke bare sin egen næsetip, men ofte ud over landets grænser. At man ville være nødt til at tage hænderne op af lommen og tænke, ikke bare selvstændigt, men også i andre baner end hidtil. At man ville være nødt til at lære nyt og ikke blot henholde sig til det, man i sin tid lærte under sin uddannelse.

le, kan visiteres til at gå i almindelig folkeskole, hvis ikke flere. Det er lige over 2,2 milliarder kroner – om året. Sikke mange skoler, vi kunne renovere for det beløb.

Rapport ingen betydning

Forrige lørdag kom så endelig afgørelsen fra Klagenævnet for Specialundervisning.

De giver Vejen Kommune medhold – de dømmer min datter retarderet.

Ikke fordi de har spurgt nogen, som har forstand på adoptivbørn, ikke fordi de har bedt om nogen udtalelse fra Adoption & Samfund eller fra nogen af vores kære PAS-konsulenter. Ikke fordi de har haft fat i en Lars von der Lieth eller en Lene Kamm. Simpelthen fordi det

de mere.

Og jeg har stadigvæk ikke forstand på mit barn.

Ikke på dansk grund i hvert fald.

På israelsk grund og i resten af verden har jeg.

Og jeg giver mig ikke – jeg vil ikke lade dem gøre en lille pige med et enormt potentiale til en intellektuel grøntsag. Jeg vil beholde muligheden for at skulle holde studenterfest, og jeg vil have børnebørn. Men mest af alt vil jeg have en glad datter uden mavepine imellem kl. 6:30 og 8:00 på skoledage, aldrig i weekender og ferier, der får lov til at udfolde sig og udnytte sine evner til fulde.

Og fatter man det ikke i Danmark endnu, så skal jeg råbe det ud over tagene, så det kan høres.

Foto illustrerer ikke artiklen

Alberte Yi-Xiao, mor og en snemand. Alberte er 4 år og født i Kina.

Økonomisk gevinst

Danmark anvender p.t. lige godt 5,1 milliarder kroner til specialundervisning af ca. 13.500 børn, hvilket i runde tal betyder, at hvert af vores børn koster samfundet 375.000 kroner om året.

Latterligt, når min datters kognitive "problemer" kan klares for 100.000 til 150.000 kroner én gang for alle. Tænk på, hvad det kunne blive til, hvis også andre specialskolegrupper af børn kunne håndteres bedre, billigere og mere effektivt ved at åbne for udsynet og interessen i stedet for at åbne for flere pengekasser.

Et kvalificeret bud er, at halvdelen af de børn, der i dag går i specialsko-

var nemmere for alle parter (læs: det officielle Danmark) at pakke Ajo af vejen i en specialskole og vaske hænderne.

Det faktum, at der i sagen ligger en rapport fra professor Feuerstein i Israel, som i en menneskealder og på verdensplan har haft forstand på børn og unge mennesker med kulturelt depriveret og kulturelt anderledes baggrund og som bedømmer Ajo til at være endog særdeles begavet, har tilsyneladende ingen betydning for hverken klagenævn eller Vejen Kommune.

Hun er retarderet, set med officielle, danske øjne. Det er da godt, det ikke er de øjne, der skal se på hen-

Til Israel igen – uanset hvad

I skrivende stund aner jeg ikke, hvor jeg skal finde alle de mange penge til endnu en gang at rejse til Israel for at "redde" min datter – kommunen kunne jo passende give mig de 375.000 kroner, det koster pr. år for de resterende fem skoleår, de ville betale for at have hende gående i en specialskole, og som de nu ikke skal bruge, så vi kan rejse til Israel igen, men det er der næppe meget håb om at finde genklang for. Det ville jo også være at indrømme, at man er skyldig i overlagt ødelæggelse af et barns liv.

Men vi tager af sted, om jeg så skal tigge mig til pengene hos ikke-offentlige instanser, fonde og legatstiftelser.

Indtil da vil jeg forsøge at åbne øjnene for professorens arbejde. Det er dog ikke nogen helt enkelt sag. Før vi rejste til Israel, kunne jeg ikke blandt hverken børnepsykiatere, børnepsykologer, specialskoleleder eller lærere finde en eneste, der kendte den verdensberømte professor. Ved at oplyse om Feuerstein og hans arbejde (se www.feuersteinscandinavia.com) samt ved de berømte ringe i vandet kan det forhåbentlig lade sig gøre at skabe interesse for Feuersteins arbejde. Om ikke hos de dyrt betalende myndigheder, så dog blandt forældre til – i det offentliges øjne – retarderede børn.

Afslutningsvis vil jeg opfordre alle, der har eller har haft problemer med skolemyndigheder omkring deres adopterede børn, til at kontakte mig på kkorning@mail.tele.dk. □

Jeg kan godt kende lugten

For syv år siden var Tine Junge Nielsen og hendes familie i Mumbai for at hente lillebror Christian på børnehjemme Bal Vikas. Nu har de besøgt Indien igen, denne gang som charterturister i Goa. Det blev også til et gensyn med børnehjemmet Bal Vikas. For de voksne var besøget på børnehjemmet turens højdepunkt, for børnene var det blot én oplevelse ud af mange.

Af Tine Junge Nielsen

"Jeg kan godt kende lugten", var det første, Amanda sagde, da vi steg ud af flyet i Goa, og hun har ret. Indien har en særlig lugt eller lugte, skulle man hellere sige. Lugten af støv og udstødningsgas er den mest karakteristiske. Den blandes ofte med den parfumerede duft af røgelse, som prøver at dække over den sødlig lugt af rådne affald. Lugtene er lige så mangfoldige som landet og inderne selv.

Det er syv år siden, vi var i Indien sidst. Da var Amanda tre år, og vi var i Mumbai for at hente lillebror Christian Kanak. Vi har ofte snakket om at skulle tilbage, og i år passede det økonomisk og jobmæssigt med, at vi kunne tage af sted i knap fire uger.

Ganske vist var børnene ikke så gamle, henholdsvis 7 og 9 år, men vi vurderede, at de sagtens ville kunne få en masse ud af rejsen alligevel.

Hovedformålet med turen var at besøge Bal Vikas, så de kunne se det sted, hvor de tilbragte deres første år, men derudover var vores intention, at de fik nogle gode oplevelser og et positivt indtryk af deres fødeland. Vi valgte at tage til Goa. Erfarne indiensrejsende vil formentlig hævde, at Goa ikke er Indien. Den tidligere portugisiske koloni er mere velhavende og på mange måder mere vestlig

end andre indiske delstater. På den anden side er Indien et så stort og mangfoldigt land, at man kan hævde, at Goa også er Indien, blot et andet Indien end det, man møder i Rajasthan eller Tamil Nadu. Og indere er der i hvert fald masser af – også i Goa.

En traditionel charterrejse viste sig at være den billigste løsning. Som gammel rygsækrejsende voldte charterløsningen mig dog visse kvaler. Idealet om at være spontan og undgå de værste turistområder lå og spøjte i baghovedet. På den anden side ville jeg ikke orke at blive sat af en bus klokken ti om aftenen med to trætte børn og først på det tidspunkt finde indkvartering. Endvidere ville vi sikre os en nogenlunde hygiejne med en pige, der er panisk angst for kryb, ligesom vestlig mad skulle være tilgængelig. Derfor blev det en chartertur, og det viste sig at være fint og på glimrende vis at opfylde vores behov.

De tre ugers ophold i Goa blev afbrudt af et par dage i Mumbai. Turen dertil var nem at arrangere. Der er et væld af indenrigsflyselskaber, og vi fløj med Spicejet til Mumbai. Spicejet var - trods det krydrede navn - et glimrende flyselskab med helt nye fly og tre daglige afgang.

Bal Vikas

For de voksne var turen til Bal Vikas turens højdepunkt. For Christian og Amanda var det én oplevelse blandt mange, og efter et par timer på børnehjemmet kedede især Christian sig bravt. Børnehjemmet lignede sig selv. Portneren sad stadig i skyggen ved indgangsdøren, hvor et hinduistisk gudebillede prydede væggen, de store børn flokkedes igen om os, da vi kom ind i legegården, og ayerne smilede stadig venligt, mens de uafsladligt gik rundt og tørrede snot af ungerne.

Vi havde ikke gjort særlig meget ud af at snakke hverken positivt eller negativt om børnehjemmet. Vi ville gerne have, at børnenes indtryk skulle være så lidt præget af vores som muligt. Da vi efterfølgende spurgte dem, hvad de syntes om besøget, sagde Amanda: "Det var mærkeligt", og Christian sagde: "Det var den rene babyjungle og lidt kedeligt". Vores unger lod nu til at hygge sig i et stykke tid især sammen med babyerne. De kunne ikke huske personalet, men enkelte af ayerne kunne godt huske dem. De ville gerne kysse og klappe, og Amanda var ikke helt tryk ved situationen. I det hele taget var hun tydeligt usikker og holdt sig under hele besøget tæt til os.

Gensyn med Bal Vikas.

Efter at have tilbragt tid med børnene snakkede vi med Jaisita, som informerede os om den aktuelle situation for Bal Vikas. Adoptanter fra Danmark er knap så hyppige som for syv år siden. Det skyldes bl.a., at børnehjemmet simpelthen ikke modtager så mange børn som før, og blandt de børn, som de modtager, er der flere ældre børn og flere børn med handicaps. Endvidere er national adoption blevet mere almindelig, bl.a. fordi et indisk par på den måde kan sikre sig et barn af hvert køn - altså har man en pige, kan man bestille en dreng og omvendt. Det er selvfølgelig bedre end alle de provokerede aborter af pigefostre, og national adoption er nok også at foretrække frem for international. Problemet er bare, at der så ikke tilfalder børnehjemmet lige så mange penge.

Som sagt var besøget på børnehjemmet blot én oplevelse ud af mange for vores børn. Generelt syntes de, at luksushotellet i Mumbai var mere interessant end børnehjemmet. For på hotellet var der en stor swimmingpool, Cartoon Networks i TV og Choko Pops til morgenmad. Derudover var vi så heldige at være på hotellet, mens der var bryllup. En smuk og

Christian og Amanda blandt babyerne.

eventyrlig oplevelse, som især Amanda var meget betaget af.

Mumbai

Mumbai havde på mange områder forandret sig i de syv år, der var gået, siden vi var der sidst. Flere gader var asfalterede, flere unge især kvinder havde smidt de smukke indiske klædedragter og gik i cowboybukser. Antallet af biler forekom enormt, ligesom de gule ambassador taxaer var blevet et sjældnere syn. Fattigdom er der dog stadig, og vi oplevede en enkelt gang en gruppe af tiggende børn, da vi hang fast i en bilkø. Det var en

gruppe på fire børn. Den ældste kan næppe have været mere end 10 år. Hun havde en baby på hoften og to andre børn på 3-4 år ved sin side. De var barfodede og snavsede, og deres hår hang i møgbeskidte kager ned ad ryggen. Så snart de så os i taxaen, kom de løbende. Formentlig ved de, at hvide turister er taknemlige ofre. Vi havde desværre ingen kontanter, men de fik frugt, sodavand og chokolade. For os voksne var det indlysende at tænke: "Det kunne have været vores børn", men for Amanda og Christian var det blot nogle børn, der tiggede.

Som sagt var Mumbai og besøget på Bal Vikas blot én blandt mange oplevelser. En dag på stranden med dykkerbriller, indsamling af eremitkrebs og søstjerner, badning i Det Indiske Ocean og klappning af de små nuttede hundehvalpe i den lokale beach shack overgik turen til Bal Vikas i den stærkt forurenede og tæt-pakkede storby Mumbai.

Alt i alt var det en dejlig tur. Alene muligheden for at tilbringe så meget tid sammen med vores børn var guld værd. Ganske vist blev vi kigget på som familie også i Indien, men det er jo ikke så mærkeligt. To hvide mennesker med to brune børn vækker lidt opsigt.

For os voksne var det vigtig, at turen netop gik til Indien, men for ungerne tror jeg lige så godt, det kunne have været Thailand. De kunne ikke relatere sig selv til inderne og Indien og blev irriterede, når folk henvendte sig til dem på maharati, hindi eller et andet af Indiens sprog. Måske kan de bedre identificere sig med Indien og inderne, når vi besøger landet igen, for det gør vi uden tvivl, når de er blevet lidt ældre. Gad vide, om de kan genkende lugten til den tid? □

Artiklens forfatter med én af babyerne.

Fra internetudgaven af dette blad er efter forfatterens ønske fjernet en artikel på side 9 og halvdelen af side 10. Derfor denne beskæring.

Lokalpolitik 2009

Børn og unge med særlige behov

Af Bente Pedersen

2009 er året, hvor der skal være kommunalvalg.

Hvad er det så lige, der sker rundt om i kommunerne på børn og ungeområdet, nu hvor valgkampen er skudt i gang?

Besparelser

På nuværende tidspunkt kappes kommunerne om at være de bedste med besparelser på specialundersyningsområdet for børn og unge med særlige behov, herunder adoptivbørn, samtidig med at de hver især vil være den mest attraktive kommune for børnefamilierne.

Kommunerne er gået helt i psykologisk selvsving ved at gøre området til et af de mest omkostningstunge.

Masser af ekspertise på adoptionsområdet

Der findes megen ekspertviden om adopteredes særlige behov, men den bliver ganske enkelt ikke brugt optimalt ude i kommunerne, fordi man mener, at ens egne ved bedst.

Danmark har adopteret børn fra udlandet i mange år, mange nye lande er kommet til, børnenes alder og hvad de har med sig i bagagen har ændret sig, men kommunerne følger bare ikke godt nok med på området.

Adoptivforældrenes Stemmer

Blandt adoptivforældrene har vi de virkelige eksperter, dem, som kender deres børn bedst, men alt for tit fejles de af bordet; der træffes bare beslutninger hen over hovedet på dem. Deres børn sættes i kasser og rammer, der laves diagnoser og undersøgelser, som de er meget uforstående overfor, og som de må kæmpe for at få omstødt.

Fremtidens lokalpolitik på området

Udsigterne ser bestemt ikke lyse ud, og mange melder fra nu, fordi de ikke føler medbestemmelse. Der er for megen topstyring, hvilket er særdeles skræmmende, netop fordi der er så hårdt brug for, at sammensætningen i byrådene bliver så bred som

mulig. Det må på en positiv og fremadrettet måde gøres attraktivt for børnefamilier at sidde i byrådet.

Adopteret eller ej, det er en kommunes opgave at vægte barnets tarv, være lydhør og samarbejdsvillig, og ikke vægte kassetænkningen højest.

Der kan spares mange penge, hvis kommunerne slipper gamle vaner og ikke er så berøringsangste og bange for nye friske ideer, så området kan blive til at finde ud af for de adoptivfamilier, som har brug for det. De har krav på en ordentlig og respektfuld behandling. □

Foto illustrerer ikke artiklen

Splitle mine bramsejl! Piraten Jonathan er 4 år og født i Sri Lanka.

Babytegn kan hjælpe adoptivforældre til hurtigt at få et fællessprog med deres børn

Tove Tobiasen og Dan Larsen lærte deres knap et år gamle kinesiske adoptivdatter de første babytegn, allerede mens de endnu var i Kina.

Af Pia Michella Press, journaliststuderende

”Det er eddermame smart.” Sådan husker Tove Tobiasen og Dan Larsen deres reaktion, den første gang de ser lille Livia på knap et år bruge babytegn. Ved hjælp af tegn med hænderne fortæller hun sine forældre, når hun er sulten eller tørstig.

Dan og Tove er på ferie i Italien hos Livia og hendes forældre, som er dansk-italienske. Indbyrdes taler parret engelsk, men når de kommunikerer med Livia, taler de henholdsvis dansk og italiensk, samtidig med at de viser hende tegn med hænderne. I de dage, besøget varer, oplever de, hvordan den lille pige kan give udtryk for nogle basale behov bare ved at lave nogle enkle tegn med hænderne. Når Livia er tørstig, viser hun det ved at lukke og åbne hånden med en bevægelse, som om hun malker. Er hun sulten, fører hun hånden op til munden. Selv om hun endnu ikke er fyldt et år, kan hun vise og forstå flere forskellige tegn.

I det værelse, som Dan og Tove overnatter i, ligger bogen *Baby Signs: How to Talk with Your Baby Before Your Baby Can Talk*, skrevet af de amerikanske psykologer Linda Acredolo og Susan Goodwyn, og de får mulighed for at sætte sig mere ind i, hvad babytegn er. De taler om, hvilke muligheder og fordele det giver både forældre og barn at kunne ”tale” sammen, længe før barnet får et talesprog. På det tidspunkt har parret, der i dag beg-

ge er 42 år, forsøgt at blive forældre i 15 år. Adoption har ikke tidligere været oppe at vende som en mulighed, men det at være vidne til den nærhed og forståelse, som de oplever mellem vennerne og deres lille datter, sætter noget i gang.

På vej hjem i flyveren bliver Tove og Dan enige om, at de har prøvet længe nok at blive forældre til et biologisk barn. Nu vil de i stedet arbejde på at få lov til at adoptere.

Mens adoptionsprocessen er i gang, får Tove og Dan besøg af vennerne i Danmark og skal passe Livia i nogle timer. Selv om hun kun er 15-16 måneder, har de nemt ved at forstå hinanden ved hjælp af tegn. Livia når endda at opfinde nogle ord selv, som børn, der bruger tegn, typisk gør. Hun efterligner hundens tungehængende halselyde, og det bliver til hendes tegn for hund. Senere viser hun tegn for ”gå”; hun slår sig på armen. Hun hiver så i sit tøj og laver sit nye tegn for hund. ”Så vidste

vi, at hun ville ud og gå tur med hunden”, forklarer Tove.

Kan sige to ord

I april 2006 henter Dan og Tove deres datter Marie i Kina. Marie er knap et år, og hun kan sige to ord, som selvfølgelig er kinesiske. ”Du får et barn, som i ét år har lyttet til sprog fra en anden sprogstamme. Vi startede med babytegn i samme sekund, vi fik hende. Da vi kom hjem til Danmark, kunne hun fire tegn. Jeg tror, at tegnet for ’mere’ kom først. Men hun er også rigtig glad,” griner Tove. To måneder senere kan Marie 50 tegn og da hun kan flest, er hun oppe på omkring 200 tegn.

Delte meninger

Marie starter i vuggestue i Hedehusene i Høje Taastrup Kommune. Her er man positiv og sætter sig ind i, hvilke tegn Marie kan, og hvad de betyder. Marie når kun at være to måneder i Hedehusene, så får hun plads

Foto illustrerer ikke artiklen

Patrick og Ronaldo nyder vintervejret. De er begge født i Tjekkiet.

i den institution, der ligger tættere på familiens hjem i Reerslev. Her har man en anden kultur og mener ikke, at babytegn er en god ide og i øvrigt er for ressourcekrævende.

Et af argumenterne mod at benytte babytegn er, at tegnene vil hæmme den sproglige udvikling, men det er en misforståelse eller et udtryk for manglende viden, mener Dan. For Marie holdt op med at bruge et tegn, i samme øjeblik hun havde lært at sige det tilsvarende ord.

Birgitte Schäfer, som er områdeleder for de selvejende institutioner i Høje Taastrup Kommune, har arrangeret kurser i babytegn. "Jeg blev begejstret for ideen for flere år siden, da jeg så noget om babytegn i tv, og i dag har nogle af vores institutioner stor glæde af at bruge tegnsprog. Det giver ro og mindre frustrationer," siger hun.

På kurserne underviser Line Fagerholt, som til daglig er lærer på en skole for døve og tunghøre børn. Line Fagerholt oplevede, hvordan hendes døve kollegaer meget tidligt kunne kommunikere med de-

res børn. På baggrund af et amerikansk system udviklede hun et sprog til sine egne børn, som er mere simpelt end almindeligt tegnsprog for døve. "Det er tilpasset babys motoriske kunnen. Det giver samhørighed mellem forældre og barn, når børnene har mulighed for at udtrykke og blive forstået i deres behov. Også et større ordforråd. Når børn lærer at tale, kalder de typisk alle firbenede dyr for hund. Hvis de har lært tegnsprog først, så ved de allerede, at der er tegn for forskellige slags dyr, og de vil derfor hurtigere sætte navn på hund og kat osv.," fortæller Line Fagerholt.

I dag er Marie tre et halvt år gammel og har netop fået vurderet sit sprogniveau. I Høje Taastrup Kommune bliver forældre tilbudt at få deres barn sprogvurderet, når barnet er 3,4 år. Vurderingen bliver foretaget i trygge omgivelser af en pædagog i daginstitutionen, som er uddannet til opgaven. Marie har fået en vurdering, og hendes niveau viser sig at ligge over andre jævnaldrende danske børn.

Ikke altid nemt

Det har dog ikke været nemt hele vejen. Hen over sommeren, efter Marie var kommet til Danmark, var hun meget afvisende, gal og tavs. En ikke unormal reaktion fra et adoptivbarn. "Det var hårdt", husker Tove. "Hun bed og kradsede, indtil jeg kom i tanke om, at den mest naturlige løsning var tegn. Så vi opfandt tegn for forskellige følelser, og efterhånden aftog frustrationerne".

Tove Tobiasen og Dan Larsen er ikke i tvivl om, at de også vil tale med babytegn, når de forhåbentlig får endnu et barn fra Kina. De oplever flere og flere, især forældre til adoptivbørn, som bruger babytegn med stor fordel. "Det er fuldstændig skørt ikke at gøre det", siger Dan. "Det sparer både forældre og børn for en masse frustrationer. Der er så meget andet at blive frustreret over, når man bliver forældre. Hvorfor ikke forsøge at undgå nogle?", foreslår han. □

Aya (9 år) i svensk badesø.

Foto illustrerer ikke artiklen

Adoption – ikke altid den lige vej

af Gerda Skovmand-Madsen
 Abrakadabra 2008
 ISBN 8791918154

Af Bente Pedersen

For omkring syv år siden fik Gerda Skovmand-Madsen fra Ringkøbing Amt penge til et forskningsprojekt om adoption. Hun ønskede at undersøge, hvordan livet ser ud i en adoptivfamilie – set fra adoptivforældrenes side.

Adoptivforældrenes version

Adoptivforældre får lov til at fortælle deres historie. De spiller hovedrollen i godkendelsesforløbet og modtagelsesfasen af barnet, men derefter samler interessen sig om de adopterede.

Adoptivforældre er imidlertid ikke bare betydningsfulde i de adopteredes liv, men er mennesker, som har investeret en stor del af deres liv i det at være forældre. Deres erfaringer betyder noget, og derfor er det kun ret og rimeligt at give dem mund og mæle, så vi kan høre deres version af adoptionslivet.

Når Gerda Skovmand-Madsen vælger at interviewe adoptivforældre til voksne adopterede, er det fordi, det er afklarede mennesker, der for længst er kommet til en forståelse og accept af deres biologiske barnløshed.

Tiden, der gik

Godkendelsesproceduren og ventetiden med håb og glæde står lidt tåget i erindringen, men modtagelsen af barnet bliver mejslet ind i bevidstheden. Forældreskabet er en række dage, hvor hverdagene i hjemmet udfyldes af børnehave, skolegang, samvær med familie, venner, kammerater i fritiden, og ferierne passerer revy. Enkeltbegivenheder har sat sig fast på nethinden og giver an-

ledning til fortælling. Det kan være en vidunderlig oplevelse, en skuffelse, en selvbekendelse eller en sorg, som kommer frem, når det bliver fortalt.

I dag står de og ser tilbage på tiden, der gik, og konstaterer, hvordan det er gået. Ingen af dem siger, at de har fortrudt den vej, de har valgt. Og ingen har fortrudt de vanskeligheder, der opstod undervejs.

Ikke altid lige ud ad landevejen

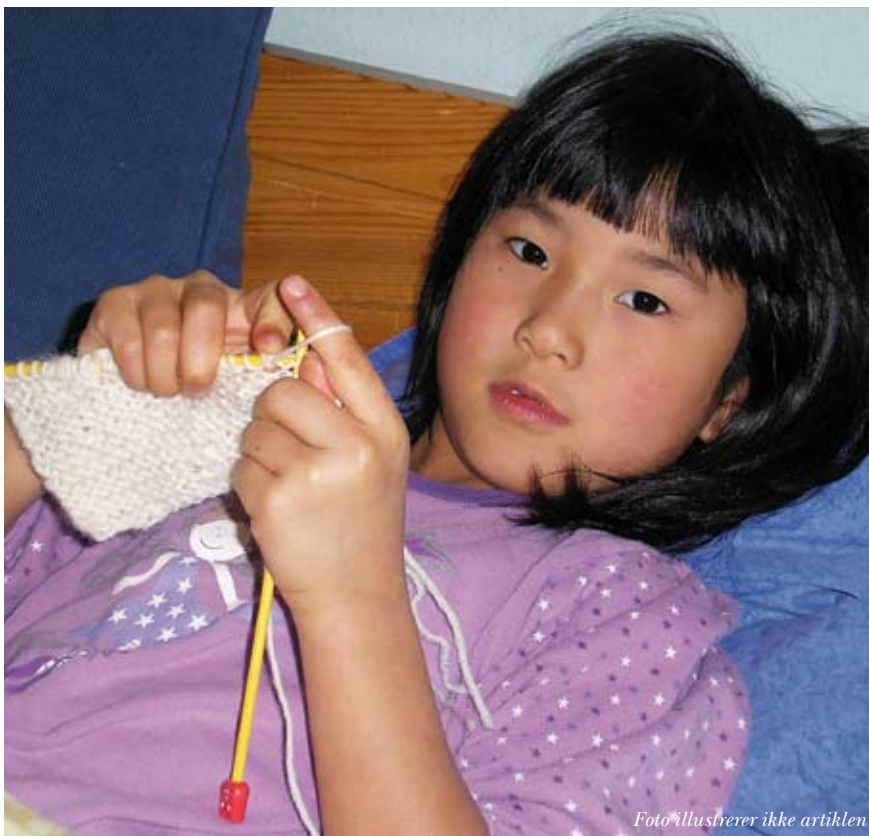
Titlen "Adoption – ikke altid den lige vej" rammer meget præcist, hvad bogen handler om. En proces, som ikke altid går lige ud ad landevejen. Trods det valgte adoptivforældre at gå vejen, tage turen til toppen og rutche ned i dalen, men de formåede alligevel at komme op på toppen igen.

Bogen kan varmt anbefales til fagpersoner, som ønsker at få et bedre

indblik i, hvad der sker i en adoptionsproces og i tiden bagefter, når man er blevet en familie.

Også for kommende adoptanter og for dem, som har fået barn, er der meget interessant viden at hente i bogen. □

Gang i strikketøj - Lea er 7 år og født i Kina.

Foto illustrerer ikke artiklen

Et fundament i forandring

- En film af **Mette Shital Andersen**

Af *Heidi Senderovitz*

Mette Shital Andersen, der er adopteret fra Indien, har ikke selv opsøgt sin biologiske familie, men hun har længe interesseret sig for, hvad der sker, når adopterede og biofamilier får kontakt med hinanden – det er baggrunden for, at hun har lavet denne film.

Filmen fortæller om tre voksne adopterede, der opsøger deres biologiske familie. De tre fortæller hver især deres historie om, hvad der skete, hvad de følte, hvad reaktionen fra biofamilien var, og hvad der efterfølgende er kommet ud af det.

Ind imellem de tre adopteredes beretninger optræder psykolog Lene Kamm med refleksioner over de følelsesmæssige reaktioner, som både de adopterede og deres biofamilier gennemlever, og giver sit bud på det, der er godt og det, der er svært.

Nanna, Colombia

Nanna, der er født i Colombia, opsøger sin biofamilie med hjælp fra tv-programmet "Sporløs". Mest af alt har hun lyst til at spørge sin biologiske mor: "Hvorfor?" Mødet er overvældende og overvejende positivt, men præget af stor nervøsitet. Det går dog godt, og året efter rejser Nanna igen til Colombia for at lære biofamilien bedre at kende. Hun er glad for kontakten, men har svært ved at forholde sig til en stor familieflok, hvor forholdet er bedre til nogle søskende end til andre. Efterfølgende er den store udfordring, hvordan hun skal holde kontakten ved lige. Der er store kulturforskelle, og biofamilien forstår ikke Nannas liv. Hun føler ikke, hun frit kan fortælle om det, men at hun skal tage hensyn til, hvad familien kan forstå. Hun har også skyldfølelse over det, hun har, i forhold til dem – kan hun være bekendt at fortælle om alt? Det er ikke et forhold på lige vilkår.

Nanna oplever, at det efterføl-

gende udelukkende er op til hende, hvorvidt og hvordan kontakten bevares. Hun skriver breve til dem, men får intet retur. Når hun er i Colombia, er familiebandet positivt og nærværende. "Jeg har et blodband til min biologiske mor", som hun udtrykker det. Men tilbage i Danmark bliver afstanden stor.

lære mere om hinandens liv. Jan føler selv, at han har fået skabt en helhed i sit liv, at cirklen er sluttet. "Fundamentet er blevet bæredygtigt", siger han.

Mia, Trinidad

Mia opsøger sin biofamilie i Trinidad for at finde en helhed. Hun sav-

Noa (5 år) rister skumfiduser over bål.

Foto illustrerer ikke artiklen

Jan, Korea

Jan opsøger sin biofamilie i Korea, efter at hans adoptivforældre dør med kort tids mellemrum. Med forældrenes død oplever han, at hans fundament forsvinder. Pludselig har han to tab at forholde sig til: tabet af adoptivforældrenes død samtidig med tabet af sin biofamilie, for adoptivforældrene har på en måde været et bindeled til hans fortid.

Jan finder sin biofamilie og får efter lidt afstandtagen i starten efterfølgende et godt forhold til dem. Forholdet til biomoren er dog det sværeste. Jan reflekterer selv over, at han nok har en snert af mistillid – hun forlod ham jo – samtidig med at han godt ved med sin fornuft, at det var svære omstændigheder som fattigdom, der var årsagen til bortadoptionen.

Jan vil gerne bevare kontakten til sin biofamilie i fremtiden, så de kan

ner dét at ligne nogen, at have nogen at spejle sig i. Hun skriver først et meget velovervejet brev til biofamilien, og de mødes.

Mias forhold til sin biofamilie bliver meget problematisk. Det viser sig, at både biomoren og biofaren har problemer med alkohol og andre misbrugsproblemer. Biomoren vil gerne have kontakt, men lader ikke til at være interesseret i andet end en overfladisk kontakt. Mia synes ikke, moren vil lære hende rigtigt at kende. Mia vil gerne komme rigtigt ind på livet af moren og fortælle om sit liv og tanker, men det opnår hun aldrig. Hun kommer uvægerligt til at føle det som (endnu) en afvisning.

Mia flytter til Trinidad på et studieophold og skal bo hos sin biomor i tre måneder. Men det går ikke. Mia har behov for at snakke tingene igennem med sin biomor, også de svære

ting. Men det vil eller kan biomors ikke. Samtidig bliver biomors alkoholproblem for stort. Det ender med et stort skænderi, og Mia ser sig nødsaget til at afbryde forbindelsen til moren. Det bliver meget hårdt for hende, og hun får en periode med stort følelsesmæssigt kaos og manglende selvværd, føler sig "smadret indeni", "gået i stykker mentalt".

Alligevel kommer hun ovenpå igen og reflekterer til slut, at hun, sorgen og problemerne til trods, ikke vil have været oplevelsen foruden. Hun føler, hun nu er en hel person – at hun har fundet de brikker, hun manglede i sit liv, og at hun nu langt bedre vil være i stand til at svare på spørgsmål fra sine egne børn.

Refleksioner

Lene Kamm uddyber det følelsesmæssige kaos, der kan opstå hos den adopterede, første gang han/hun skal møde sin biofamilie, og hvorfor det er så angstprovokerende. Det rører ved grundangsten, der altid har været til stede: dét at blive forladt som spæd. Det sætter kroppen i alarmberedskab.

For biofamilien, måske især bio-

moren, betyder mødet, at der bliver lukket op for nogle følelser, der måske har ligget godt gemt væk, siden hun måtte lide den sorg og skam at give sit barn bort. Et rum, der har været lukket, bliver åbnet, og det kan være en yderst smertefuld proces.

For den adopterede er det vigtigt at få snakket om det svære, at få svarene på "hvorfor". For biofamilien kan det være meget vanskeligt. Men det er nødvendigt, hvis der skal være en vej videre sammen.

Nogle biofamilier ønsker, at den adopterede skal flytte tilbage til fødelandet. Så er det næsten, som om det aldrig er sket ... som om, man kan gøre det gjorte ugjort. Men deri ligger der en konflikt, for den adopterede har sit liv, dér hvor han/hun er vokset op. "Livet er her", som Lene Kamm udtrykker det.

Ikke alle adopterede skal eller vil videre med kontakten. De er blevet afklarede; de fandt dét, de søgte.

Sammenfatning

For ingen af de tre adopterede har det været uproblematisk at opsøge deres biofamilie. Men ingen af dem ville have været det foruden. Uan-

set sorg, afvisning, kulturforskelle og andre problemstillinger har mødet og den efterfølgende bearbejdning givet dem den manglende brik i puslespillet, en viden om hvem de er.

Både for den adopterede og den biologiske familie sker der noget med deres livsfundament, når de mødes. Både den adopterede og biofamilien kan komme i en choktilstand, når de oplever, at der rækkes ved deres fundament. Den efterfølgende tid skal bruges til eftertænkning, til "healing", til "integration". Dét er de puslespil, der skal gå op.

Mette Shital Andersens film er en rigtig god og sober film til at blive klog på, hvad det er, der sker for adopterede og biofamilier, når de får kontakt med hinanden. De medvirkende er alle tre afklarede og reflekterende og fortæller ærligt om både det svære og det positive. Filmen er bestemt anbefalelsesværdig for både adoptivforældre og voksne adopterede.

Filmen varer ca. 40 minutter og kan købes hos Mette Shital Andersen for 149 kr. Telefon: 22 92 39 33. E-mail: shital@stofanet.dk □

Anders Yebelayneh, 5 år, født i Etiopien.

Foto illustrerer ikke artiklen

Her finder du din lokalforening.
Ikke alle har hjemmesider. Er du i tvivl
om dit tilhørsforhold så se under
adresser og links på www.adoption.dk

Lokalforeninger i Region Nordjylland
Nordjylland:

web: <http://nordjylland.adoption.dk>
mail: nordjylland@adoption.dk
Torben Fristrup, Wilhelm Jensensvej 1,
9500 Hobro. Telefon: 98 52 55 42.

Lokalforeninger i Region Midtjylland
Gudenåen:

web: <http://gudenaen.adoption.dk>
mail: gudenaen@adoption.dk
Mona Østergård, Sanglærkevej 12, Mønsted,
8800 Viborg. Telefon: 86 64 61 72.

Vestjylland:

web: <http://vestjylland.adoption.dk>
mail: vestjylland@adoption.dk
Helle Pedersen, Tyttebærvej 7, 6920 Videbæk.
Telefon: 97 17 31 01.

Østjylland:

mail: oestjylland@adoption.dk
Jeanette Lyk, Langballevej 14,
8320 Mårslet. Telefon: 86 29 76 63.

Lokalforeninger i Region Syddanmark
Sydvestjylland:

mail: sydvestjylland@adoption.dk
Kirsten Korning, Øster Skibelundvej 36, Askov,
6600 Vejen. Telefon: 22 39 30 92.

Sydøstjylland:

mail: sydoestjylland@adoption.dk
Ulla Grau, Hydevadvej 28, 6270 Rødekro.
Telefon: 74 69 38 13.

Fyn:

web: <http://fyn.adoption.dk>
Mail: fyn@adoption.dk
Sanne Pedersen, Lundsbjergvej 38,
5863 Ferritslev. Telefon: 65 97 22 97.

Lokalforeninger i Region Sjælland
Sydsjælland:

mail: sydsjælland@adoption.dk
Claus Holmstrøm, Sandageren 23,
4700 Næstved. Telefon: 55 73 37 70.

Midt- og Vestsjælland:

web: <http://midtogvestsjælland.adoption.dk>
mail: midtogvestsjælland@adoption.dk
Lene Borg, Tveje-Merløse 2B, 4300 Holbæk.
Telefon: 59 43 92 01.

Lokalforeninger i Region Hovedstaden
København:

web: <http://koebenhavn.adoption.dk>
mail: koebenhavn@adoption.dk
Kurt Nielsen, Dæmningen 55, 2500 Valby.
Telefon: 36 16 87 25.

Københavns Omegn:

web: <http://koebenhavnsomegn.adoption.dk>
mail: koebenhavnsomegn@adoption.dk
Birgitte Dünweber, Mindevej 32,
2870 Dyssegård. Telefon: 39 69 91 07.

Nordsjælland:

mail: nordsjaelland@adoption.dk
Sune Rasborg, Bentevej 3,
3060 Espergærde. Telefon: 49 13 57 55.

Bornholm:

mail: bornholm@adoption.dk
VAKANT

Adoption & Samfund,
LF Sydsjælland afholder

Kunsten at tale til andre, så de bevarer lysten til at høre efter

En aften i selskab med Lola Jensen, socialpædagog og familievejleder

- At sælge de varme kartofler/den svære samtale.
- Egen personlig fremtoning i rollen som formidler.
- Kommunikation, tillid, åbenhed.
- Roller/rollefordeling – systemer og deres virkemidler.
- Hvilke emner sker der oftest sammenstød omkring, og hvad er grunden?
- Hvordan tackles eventuel vrede hos den lyttende part?
- Hvis ikke lytteren tager imod, hvordan kommer man så videre?
- Ansvar – hvor ligger det?

Tid: Torsdag den 30. april 2009 fra kl. 18:00 – 20:00

Sted: Digtervejsskolen, Karrebækvej 70, 4700 Næstved

Pris: 75 kr. Lokalforeningen serverer en sandwich og kaffe/te undervejs. Der vil være mulighed for at købe øl/vand.

Tilmelding: Inden 15. april 2009 på sydsjaelland@adoption.dk og ved indbetaling til foreningens konto: reg.nr. 1551 kontonr. 6140461235 med angivelse af navn + antal deltagere.

Yderligere oplysninger: Pia Thomsen, tlf. 55775571 eller 31720102, Susanne Djarnis, tlf. 24819686 eller 56712667.

ANNONCE:

Rønde Højskole 5. - 11. juli 2009

Familieliv - adoption og trivsel

HØJSKOLEUGE MED FOKUS PÅ ADOPTION OG TRIVSEL I FAMILIEN

Spændende og tankevækkende foredrag, oplevelser og aktiviteter for både børn, voksne og unge. En mulighed for at skabe venskaber og danne netværk, som du ikke finder andre steder.

Mød bl.a.: Psykolog Lars Von der Lieth

Pædagog og Marte Meo terapeut Anni Poulsen

PAS-psykolog Arne Lyngby Thomsen

AC, Danadopt og Adoption og Samfund

Læs mere: www.rhe.dk/familieliv

Rønde Højskole • Skolevej 2 • 8410 • Rønde • Rondepost@rhe.dk • Tel. 86 37 19 55

**Adoption & Samfund,
LF Fyn afholder**

**Foredragsaften med aut. optiker og motorikkonsulent
Kim Fogelberg Christoffersen**

Syn og Motorik

**Onsdag den 27. maj 2009 kl. 19.00 til 21.30
i Tornbjerg Kirke, Skærmhatten 1, Odense SØ**

Et godt syn kræver meget mere end det at kunne se små bogstaver eller billeder tydeligt. Det er også meget vigtigt, at dine øjne arbejder sammen. Dette kaldes samsyn. For at huske og forstå det, du ser eller læser, er det blandt andet vigtigt at have et godt samsyn. Synssansen udvikles gennem barnets opvækst. Derfor kan synet stimuleres som enhver anden sans.

Styrk hjernen - brug kroppen!

Er der noget, man kan gøre for at stimulere børns indlæringssevne gennem motorisk træning, og hvor kommer øjne ind i billedet? Det er et af de spørgsmål, Kim Fogelberg Christoffersen vil prøve at belyse, set med en optometrists øjne.

Selvom der er konstateret fuldt syn, er det ikke sikkert, at der er kontrolleret for samsynsproblemer.

Samsynsproblemer kan bl.a. give følgende symptomer:

- Følger teksten med en finger.
- Mister læsested.
- Har svært ved at fange en ny linie.
- Springer ord over i teksten.
- Drejer hovedet langs linjen ved læsning.
- Læser igen for forståelse.
- Sløret syn efter kort tids læsning.
- Hovedpine, anstrengte øjne ved læsning.
- Svært ved at gribe en bold.
- Undgår helst læsning.
- Mangel på koncentration, meget aktiv.

Entre kr. 40,00 inkl. the og kaffe.

Tilmelding til Ulla Gehlert på telefon 24 46 66 90 eller på mail usgehlert@yahoo.dk senest søndag den 24. maj.

Rumæniensgruppen

Forening for adopterede børn fra Rumænien og deres forældre

Vi er en forening med 25 medlemsfamilier, der mødes minimum to gange årligt til weekend-arrangementer.

Formålet med foreningen er at skabe et netværk, hvor der kan hentes støtte og information, og hvor der er mulighed for hyggeligt samvær for både forældre og børn.

Har du / I lyst til at blive medlem af dette netværk?

Så ret henvendelse til Birgitte Birk Sørensen
Tlf. 8641 5113 / e-mail : birgittebs@hotmail.com

Landegrupper

Bolivia

www.landegruppe-bolivia.dk
Anette Buch-Illing - buch-illing@privat.dk
Benny Nielsen - egeskellet24@mail.dk
Katinka Hoydal - hoylysdal@mail.dk

Bulgarien

Bo Persson - fam.persson@gmail.com

Colombia - Fanas venner:

Torben Sørensen - tlf. 86 14 57 08

Danmark

Fam. Behmer - tlf. 64 82 62 20

Ecuador

Jens Reiermann, Englystvej 46,
3600 Frederikssund,
tlf. 31 64 11 13, jens@reiermann.dk
www.ecuadorkluben.dk

Etiopien

Jens L. Tranholm Damkjær
tlf. 86 29 20 28, jensld@mail.dk
www.etiopien-foreningen.dk

Guatemala

Anni Bech Nielsen - tlf. 47 52 77 76

Hviderusland

Peder Marlo, Asgård 92, 9700 Brønderslev,
tlf. 98 80 04 18

Indien

Svend Erik Holm - tlf. 64 47 38 35
sve@holm.mail.dk,
www.123hjemmeside.dk/indiengruppen

Kaliningrad/Moskva

Helle Pedersen - tlf. 97 17 31 01

Kina

Michael Johansen, Tandervej 45, 8320 Maarslet,
tlf. 86 78 27 22, kontakt@kinaforeningen.dk
www.kinaforeningen.dk

Nepal

Hanne og Hans Doktor, tlf. 75 65 48 36,
hanne.veis@adr.dk

Peru

Bjørn Rude Voldborg, Æblehaven 1,
3400 Hillerød, tlf. 48 25 05 95
bgv@pharmexa.com

Rumænien

HanneTrøstrup, tlf. 74 82 07 81
romania@adoption.dk
www.rumania.adoption.dk

Sydafrika

Ida Fraas Thomsen, Højstrupvej 132,
2700 Brønshøj, tlf. 22 51 26 21
landegrupesydafrika@gmail.com
www.landegrupesydafrika.dk

Thailand

Ebbe Møller - tlf. 45 79 24 46/40 64 55 84
ebbemoeller@yahoo.dk

Tjekkiet

Anette Rosenberg Clausen - tlf. 74 62 06 18
www.tjekkiet@adoption.dk

Vietnam

Peter Skjøt, Vigerslevstræde 12, 2500 Valby
tlf. 36 30 05 28
formand@vietnamadoption.dk
www.vietnamadoption.dk

Interessegrupper

Bal Vikas Venner, Indien
Annette Havemann Linnert - tlf. 49 19 09 13
Hanne Juhl Holm - tlf. 26 36 27 23
www.balvikas.dk, info@balvikas.dk

Colombia - Fanas venner:

Torben Sørensen - tlf. 86 41 57 08
bestyrelsen@fana.dk, www.fana.dk

Ene-Adoptanter

Lene Rohde - tlf. 38 81 10 70
Linda Berkowitz - tlf. 39 18 04 12

Børnehjemmet Palna, Indien
Mette Thomsen - tlf. 38 28 50 25

Temanummer om adoption af større børn

Redaktionen planlægger et temanummer om adoption af større børn til juni 2009. Har du noget at bidrage med, såvel om vanskelige som om mere uproblematisk forløb, hører vi gerne fra dig. Du må gerne være anonym, men dit navn skal være redaktionen bekendt.

Skriv til A&S redaktionen på bladet@adoption.dk eller til adressen Bringekrogen 24, Jonstrup, 3500 Værløse. Deadline: 10. maj.

Billeder til bladet

Vi vil meget gerne have billeder af jeres børn til at bringe i vores blad.

Send venligst max. 3 billeder ad gangen. Husk at oplyse navn, land, alder, adresse, motiv o.l. Billederne må meget gerne have en høj opløsning (min. 1 MB).

Bladet (inkl. billederne) lægges altid efterfølgende på Adoption & Samfunds hjemmeside. Billederne vil herudover kunne anvendes i foreningens foldere og øvrige publikationer.

Billederne skal sendes til:
bladet@adoption.dk

Venlig hilsen Redaktionen

ANNONCE:

Psykolog
Anna
Wejdemann

Erfaring med adoption. Klinik i Århus.
Terapi og rådgivning til børn, unge, voksne og familier.
Kontakt: 28 77 96 50

ANNONCE:

Etiopiensbutikken

Etiopisk kunsthåndværk og støt-projekt.
Håndlavede varer med etiopisk sjæl.

www.etiopiensbutikken.dk

Efterlysning: Adoption & Samfund søger medlemmer til interviews i aviser, radio og TV

Adoption er godt stof i pressen. Derfor modtager foreningen ofte henvendelser fra journalister om aktuelle sager. Ud over en foreningspolitisk udtalelse ønskes der stort set altid kontakt til familier, der kan fortælle en historie med relation til det konkrete emne.

Foreningens medlemsregister rummer ikke sådanne oplysninger. Derfor vil vi gerne opdatere vort beredskab, der gør det muligt straks at finde relevante familier, der kan medvirke til belysning af de aktuelle emner.

Det skal understreges, at Adoption & Samfund ikke vil udlevere nogen form for kontaktinformation uden forudgående aftale i hver enkelt sag. Når vi kontaktes af en journalist, vil vi derfor altid selv kontakte de tilmeldte familier, før journalisten får lov at kontakte jer. Er emnet ikke passende for jer, eller har I ikke lyst, kan I altid sige nej – så kommer jeres oplysninger ikke videre i den sag.

Interesserede bedes sende mail til foreningens næstformand på paul.k.jeppesen@adoption.dk med oplysning om jeres egen og jeres børns alder både aktuelt og ved hjemtagelse, om hjemtagelsestidspunkt, børnenes oprindelsesland, og om familiemæssig status (par/eneadoptant, flere adoptivbørn, evt. bio+ adoptivbørn). Oplys også gerne om andre forhold, I mener kan være interessante, f.eks. at I har haft særlige oplevelser med myndighederne efter hjemkomsten. Ansøgere uden børn er også velkomne til at melde sig, da mange af pressehistorierne handler om familier, der enten venter på barn eller har hjemtaget barn for nylig.

Vi kan ikke sikre jer plads i hverken TV-avisen eller på side 28 i lokalavisen, men vil være glade for at kunne kontakte jer, hvis muligheden opstår.

Med venlig hilsen
Hovedbestyrelsen

Materiale fra foreningen

Foreningen har udgivet nogle forskellige pjecer med mere, som kan bestilles hos sekretæren.

Særligt skal nævnes pjecerne *Når adoptivbørn skal passes* og *Adoptivbarn i klassen* samt *Adopteret og voksen* og *Adoptionsrådgivning - før, under og efter adoptionen*. Herudover har vi udgivet en "litteraturliste" (blad) samt en bog fra vores behandlerkonference 2003. Foredragene fra konferencen kan fås på DVD eller VHS.

Vi er ligeledes i besiddelse af en del ældre blade, især vores tema-blad om skolestart samt andre temanumre.

Herudover har vi også en del af tillægget til decembernummeret 2007 med overskriften *Fortællinger om hjem*.

Der henvises ligeledes til vores hjemmeside:

www.adoption.dk

Her kan der også findes meget rådgivning og information.

Ovenstående materiale kan bestilles på:
sekretaer@adoptionogsamfund.dk.

Vi vil også gerne gøre opmærksom på folderen *International adoption*, som kan findes på Adoptionsnævnets hjemmeside:
www.adopt.dk.

Rådgivningsguide

Adoption & Samfund tilbyder rådgivning i alle faser af en adoption. Rådgiverne er enten faglige rådgivere med en specifik relevant uddannelse og særlig viden om adoption eller adopterede og adoptanter, som gerne lægger øre til din historie og kan komme med råd baseret på deres personlige erfaringer og foreningens viden i øvrigt.

Rådgiverne arbejder på frivillig basis. De har tavshedspligt. De fleste rådgivere besvarer rådgivningsopkald i deres hjem. Bemærk faglige- og særlige rådgivere har lukket i juli. Sagsrådgiverne kan kontaktes hele sommeren. Generelt vil det være mest belejligt, hvis I ringer efter kl. 20.

Sagsrådgivere:

Sagsrådgiverne svarer på generelle spørgsmål om adoption og rådgiver i alle faser af adoptionsproceduren fra de første overvejelser om adoption til adoptionsbevillingen er givet.

Simple spørgsmål kan fremsendes på mail til adressen: raadgivning@adoption.dk

For egentlig rådgivning i adoptionsager er det bedre at henvende sig telefonisk til en af rådgiverne nedenfor, især hvis det drejer sig om lidt mere komplicerede sager, f.eks.:

- Sager, hvor ansøgerne fornemmer risiko for helt eller delvist afslag på godkendelse.
- Anke- og klagesager.
- Problemer i matchningssager.
- Problemer i forhold til de formidlende organisationer.

Mie Olesen	36 45 02 08
Annikе Kjør Hansen	35 82 35 43
Bente Romanoff	33 22 88 68
Josie Køhlert	43 64 70 10
Katrine Nordland	32 57 66 86
Claus Stenmose	59 44 14 32

Faglige rådgivere:

Rådgiverne er fagfolk, der frivilligt rådgiver inden for deres professionelle fagområde.

Socialrådgiver:

Tilbyder råd og vejledning om det at samarbejde med sociale myndigheder, dvs. at finde vej i systemerne, rådgivning om lov og ret, herunder at forstå bevillinger og afslag. Rådgiveren kan ikke afgøre eller omstøde kommunens afgørelse, men bistå med vejledning om muligheder for at anke en afgørelse.

Lise Rytter Krogh 51 22 07 68

Læge:

Besvarer spørgsmål, der vedrører helbreds- og handicapforhold hos såvel adoptionsansøgere som barn i forslag og adopterede.

Jesper Mørk-Hansen, 62 25 12 63
modtager helst e-mails:
m.h.gudme@dadlnet.dk
Tyge Fogh 44 34 16 09

Sundhedsplejerske:

Rådgiver om den gensidige tilknytningsproces mellem barn og forældre, almindelige reaktionsmønstre hos barnet fx i forbindelse med søvn, måltider og andre dagligdags ting som pusling og bad. Hvordan kan man som forældre hjælpe sit barn bedst muligt gennem skiftet fra børnehjem/plejefamilie til adoptivfamilie.

Gitte Korsholm Jørgensen 74 83 22 57

Pædagogisk konsulent:

Rådgivning i forbindelse med institutionsstart, indskoling og vanskeligheder i institutioner/skoler.

Gitte Stæhr Larsen 48 24 51 55
40 57 48 26

Speciallærer:

Rådgiver hvis der er behov for eller overvejelser om en særlig undervisningsindsats i skolen, særligt i forbindelse med omsorgssvigtede børn.

Sanne Flittner-Nielsen 75 91 50 65

Talepædagog og speciallærer:

Rådgiver om tale- og sprogvanskeligheder før eller efter barnets ankomst. Sparrer evt. med den lokale talepædagog.

Irene Bjerregaard 27 12 93 07

Psykolog:

Rådgiver unge og voksne adopterede og adoptivfamilier. Herudover kan psykologen medvirke til at videreformidle eventuelle behov for længerevarende indsats til relevante behandlere og/eller instanser.

Birgit Cederholm 44 44 33 82

Forældre-rådgivere:

Rådgiverne er medlemmer med særlig interesse i et bestemt emne inden for adoptionsområdet.

Skoleproblemer:

Rådgivning i forbindelse med vanskeligheder knyttet til den adopteredes skolegang.

Bente Pedersen 62 62 20 51

Adoption af danske børn:

Rådgivning om anonym adoption af danske børn. Rådgivningen vejleder ikke i forbindelse med familie- eller stedbarns adoption.

Fam. Behmer 64 82 62 20

Adoption af større børn:

Rådgivningssamtaler samt mulighed for kontakt til andre familier, der har modtaget større børn, som tilbyder telefonisk støtte og hjælp omkring de problemer, der kan være forbundet hermed.

Anne Marie Poulsen 33 14 14 56
E-mail: ulfi@get2net.dk

Adoptionslinjen:

Voksne adopterede tilbyder rådgivning omkring det at være adopteret.

Telefontid tirs. kl. 19.30-21.00 70 22 23 03

Eneadoptanter:

Gruppen af EneAdoptanter, GEA, tilbyder eneansøgere rådgivning før, under og efter godkendelse samt efter hjemtagelse af barn. Endvidere har GEA faglige rådgivere, hvis udgangspunkt er eneadoption. GEA tilbyder desuden hjælp til opstart af samtalegrupper på et hvilket som helst tidspunkt i adoptionsprocessen.

Charlotte Posselt 20 67 14 94
E-mail: charlotte_posselt@yahoo.dk

Linda Berkowitz 39 18 04 12

Tab af barn i forslag:

Rådgivning som hjælp og støtte til dem, der har mistet et barn, som de har haft i forslag og været godkendt til.

Janne Skov 66 13 63 02

Adoption af præmature børn

Rådgivning om det at få et præmaturnt barn i forslag eller at have et præmaturnt barn.

Trine Boardman/
Klavs Frisdahl 46 37 07 08

ANNONCE:

ADOPTIONS- ELLER BESØGSREJSE

Vi samarbejder med de førende luftfartsselskaber for at give Dem individuel betjening - uanset rejsemål og tidspunkt.

Kontakt en ekspert på dette område, som kender de specielle behov, der er i forbindelse med adoptionsrejser.

I visse tilfælde kan vi yde 5% rabat på flybilletterne.

Specialprogram for besøgsrejser til Korea

Indhent altid et uforpligtende tilbud hos:

senior rejser

ET SELSKAB I PROFIL REJSER GRUPPEN

Søtorvet 5 · 1371 København K

Tlf. 33 93 88 00 · Fax 33 93 88 90 · E-mail: sr@senior-rejser.dk

Afsender:

Adoption & Samfund

Teglvej 4, Frifelt

6780 Skærbæk

ID-nr. 46528

Magasinpost **B**

Adoptionskalender

Husk - du er altid velkommen til at deltage i et arrangement i andre lokalforeninger end din egen.

Dato	Tid og sted	Arrangement	Arrangør	Kontakt/tilmelding
15.04.09	Kl. 19.00 Haderslev Ildrætscenter, Stadionvej 5, Haderslev	Adoptivbarnets savn af biologisk familie Foredrag ved Ninna Hjort, adoptivbarn fra Korea, og Kirsten Nordahl, PAS-konsulent. Entre 30,00 kr. inkl. kaffe og kage.	LF Sydøstjylland	Tilmelding senest den 6. april til mail ullasse@post.tele.dk. eller tlf. 7469 3813 efter kl. 17.00
18.04.09		HB møde	HB	
21.04.09	Kl. 17.00 - 20.00 Hovedbiblioteket, Ahlmanns allé, Hellerup	Følelsesmæssige skader - Fyraftensmøde for pædager og andre fagfolk En aften med psykolog Susan Hart. Pris 175,00 kr. inkl. en sandwich i pausen.	LF Kbh. omegn	koebenhavnsomegn@adoption.dk Opgiv evt. Ean nr.
21.04.09	kl. 18.30 Vanløse Kulturhus	Temaaften om institutionsstart Læs mere på: http://moellerlesen.dk/Adoption%20og%20Samfund%20Kobenhavn/Hjemmesiden/arrangementer/Institutionsstart.html	LF København	Mie Olesen: post@moellerlesen.dk
22.04.09	Kl. 19.00 Marthagade 6, 3. th., 2100 København Ø	Informationsmøde om eneadoption	GEA (Gruppen af EneAdoptanter)	Linda Berkowitz berkowitz@kvaeld.jay.net Tlf. 3918 0412 Tilmelding senest 19.04.09.
24.04.09	Kl. 20.00 Kirkedammen 47, 1. th., 8000 Århus C.	Ventegruppe for eneadoptanter i Århus	GEA	Margit Johansen margitjohansen@stofanet.dk Tilmelding senest 21.04.09
25.04.09	kl. 13.30 - 16.00 Sognesalen, Søndermarkskirken, Koldingvej, 8800 Viborg	Dag for bedsteforældre og andre pårørende En bedstemor fortæller. Oplæg ved psykoterapeut og adoptionsrådgiver Karen Fabricius Hansen. Pris 50,00 kr. inkl. kaffe og brød.	LF Gudenåen	Lene Christensen gudenaen@adoption.dk Tlf. 2343 8973
25.04.09	kl. 13.00-16:30 TietgenSkolen, Nørrehus, Eilskovsgade 3, Indg. D, 5000 Odense C	Adoptivbarnets forladthedstraume – hvilket aftryk sætter det, og hvordan kan det behandles?	LF Fyn	Ulla Gehlert usgehlert@yahoo.dk Tlf. 2446 6690
30.04.09	kl. 19:00 Hovedbiblioteket, Ahlmanns Allé, Hellerup	Sporløs 2 - Et fundament i forandring Besøg af Shital, der har lavet filmen "Et fundament i forandring". Filmen handler om, hvad der kan ske, når man søger sit biologiske ophav, og fortsætter dér, hvor DR1s "Spørløs" stopper.	LF Kbh. omegn	Tilmelding ved indbetaling af 50,00 kr. på reg.nr. 2123, kontonr. 8135619095. Husk at anføre tlf.nr. og arrangement.
30.04.09	kl. 18:00-20:00 Digtervejsskolen, Karrebækvej 70, 4700 Næstved	Kunsten at tale til andre så de bevarer lysten til at høre efter En aften i selskab med Lola Jensen, socialpædagog og familievejleder. Bindende tilmelding senest 15. april 2009 til sydsjaelland@adoption.dk og via indbetaling af 75,00 kr. pr. person på reg.nr. 1551, kontonr. 6140461235 med angivelse af navn og antal deltagere.	LF Sydsjælland	Pia Thomsen, tlf. 3172 0102 el. Susanne Djarnis, tlf. 2481 9686
03.05.09	kl. 10:30 Barresøgård, Slangstrupvej 29, 3540 Lyngø	Bondegårstur Med entréprisen følger kaffe, the, saftevand, boller, brød og smør ad libitum. Alt sammen hjemmelavet. Bindende tilmelding senest 21.04.09 ved indbetaling af 60,00 kr. pr. voksen og 30,00 kr. pr. barn til reg.nr. 1551, kontonr. 60032610. Mærke: "Barresøgård".	GEA (Gruppen af Ene-Adoptanter)	Linda Berkowitz, berkowitz@kvaeld.jay.net, tlf. 3918 0412
26.05.09	kl. 19 Glostrup fritidscenter, Christiansvej 2, Glostrup	Informationsmøde for kommende adoptanter For dem der overvejer eller allerede er gået i gang med ansøgning om adoption.	LF kbh. omegn	Gratis men tilmelding nødvendig til koebenhavnsomegn@adoption.dk
27.05.09	kl. 19.00 - 21.30 Tornbjerg Kirke, Skærmhatten 1, Odense SØ	Syn og Motorik v/aut. optiker og motorikkonsulent Kim Fogelberg Christoffersen. Styrk hjernen - brug kroppen! Entre kr. 40,- inkl. the og kaffe.	LF Fyn	Ulla Gehlert usgehlert@yahoo.dk Tlf. 2446 6690 Tilmelding senest 24.05.09
31.05.09	Frederiksberg have	Sommerudflugt	LF København	Nærmere info følger senere
13.06.09		HB møde	HB	
5.-11.07.09	Rønde Højskole, Skolevej 2, 8410 Rønne	Familieliv - adoption og trivsel Højskoleuge med fokus på trivsel i familien og med adoption som gennemgående tema.	Rønne Højskole	Irene Damkjær itd@rhe.dk tlf. 8637 1955

Forkortelser: HB=Hovedbestyrelsen, LF=Lokalforening

Se flere detaljer om arrangementerne på <http://kal.adoption.dk>. Optagelse til kalenderen: kalender@adoption.dk